



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 3525
Warszawa, 4 lipca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jarosława Sachajko.

(-) Piotr Apel; (-) Wojciech Bakun; (-) Józef Brynkus; (-) Grzegorz Długi; (-) Paweł Grabowski; (-) Jerzy Jachnik; (-) Marek Jakubiak; (-) Tomasz Jaskóła; (-) Norbert Kaczmarczyk; (-) Jerzy Kozłowski; (-) Andrzej Maciejewski; (-) Maciej Masłowski; (-) Robert Mordak; (-) Błażej Parda; (-) Stefan Romecki; (-) Jarosław Sachajko; (-) Krzysztof Sitarski; (-) Paweł Skutecki; (-) Paweł Szramka; (-) Elżbieta Zielińska.

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprawa konopi włóknistych może być prowadzona w celu wykorzystania w gospodarstwie rolnym oraz na cele przemysłowe, w szczególności: energetyczne, włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa.”;

2) w art. 46 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawa konopi włóknistych może być prowadzona na podstawie zgłoszenia, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie.”;

3) w art. 46 ust. 4 uchyla się pkt 2;

4) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na uprawę maku wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.”;

5) w art. 47 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) informację o odmianie maku, powierzchni uprawy oraz numer działki ewidencyjnej w ewidencji gruntów i budynków, określonej na podstawie przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego;”;

6) w art. 47 ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odmianę maku;”;

7) w art. 47 ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) powierzchnię uprawy maku;”;

8) w art. 47 ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) numer działki, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na której prowadzona będzie uprawa maku;”;

9) w art. 47 uchyla się ust. 3a oraz 3b;

10) po art. 47 dodaje się art. 47a i 47b w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Zamiar uprawy konopi włóknistych w celach, o których mowa w art. 45 ust. 3, wnioskodawca zgłasza na piśmie opatrzonym własnoręcznym podpisem lub w formie dokumentu elektronicznego opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce położenia uprawy. Zgłoszenie zawiera informacje o:

1) odmianie konopi włóknistej która ma być uprawiana;

2) powierzchni uprawy konopi włóknistej;

3) numerze działki ewidencyjnej w ewidencji gruntów i budynków, określonej na podstawie przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego, na której ma być prowadzona uprawa;

4) informację o zakresie i celu podejmowanej działalności;

5) zobowiązanie do przekazywania na żądanie wójta (burmistrza, prezydenta miasta) informacji dotyczących zakresu i celu prowadzonej działalności.

2. Informację o zgłoszeniu uprawy konopi włóknistych wraz z informacjami, o których mowa w art. 47a ust. 1, wójt (burmistrz, prezydent miasta) zamieszcza na stronie internetowej urzędu gminy w terminie 7 dni od dnia otrzymania zgłoszenia o zamiarze uprawy konopi włóknistych.”;

11) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisów art. 45, 46, 47 oraz 48, z wyjątkiem przepisów dotyczących obowiązku niszczenia słomy makowej i resztek poźniwnych maku, nie stosuje się do upraw maku prowadzonych po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego przez jednostkę naukową oraz Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, w ramach działalności statutowej, a także przez podmiot zajmujący się hodowlą roślin i stosujący konopie włókniste w celach izolacyjnych, zwane dalej „wnioskodawcą”.

12) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. W przypadku stwierdzenia prowadzenia upraw maku w sposób niezgodny z art. 46 i 47 wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje nakaz zniszczenia tych upraw przez zaoranie, przekopanie gruntu albo w inny sposób, który zapewni skuteczne wykonanie tego nakazu, na koszt prowadzącego uprawę. Nakazowi nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

Art. 2. Zezwolenia na uprawę konopi włóknistych wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązują przez czas, na jaki zostały wydane, niezależnie od przepisów niniejszej ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projektowana ustawa o zmianie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Z 2018 r. poz. 1030) zakłada złagodzenie rygoryzmu przepisów dotyczących uprawy konopi włóknistych.

Ustawa w obowiązującym brzmieniu znacząco ogranicza możliwość uprawy konopi włóknistych, m.in. poprzez ograniczenie powierzchni, na których uprawa taka może być prowadzona, obowiązek posiadania zezwolenia na uprawę oraz obowiązek zawarcia umowy kontraktacji z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu lub zobowiązanie do przetworzenia konopi włóknistych we własnym zakresie na określone ustawowo cele. Tak restrykcyjne ograniczenie możliwości uprawy konopi włóknistych w ocenie projektodawców jest niecelowe.

W Polsce uprawa konopi włóknistych ma szeroką tradycję i przez długi czas nie kojarzyła się z narkomanią, a wiązała się przede wszystkim z ich szerokim zastosowaniem w przemyśle, z naciskiem na przemysł włókienniczy. Rozwój tego przemysłu uległ jednak załamaniu na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych m.in. z powodu rosnącej popularności zamienników włókien naturalnych i obostrzeń regulacji prawnych. Z danych Głównego Urzędu Statystycznego wynika, iż w 1970 roku powierzchnia

upraw konopi włóknistych w Polsce wynosiła 14 019 hektarów i od tego czasu stale malała, by w 1992 roku wynieść jedynie 48 hektarów. Według danych pochodzących z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wynika, że w latach 2004-2007 arealty upraw tych roślin notowano na nieprzekraczające 1,3 tys. ha, a od roku 2010 r. nie przekraczały one 200-300 ha. Z kolei Główny Urząd Statystyczny podaje, iż w 2015 roku łączna powierzchnia upraw konopi włóknistych w Polsce wynosiła 581 ha. Wzrost powierzchni upraw w porównaniu do lat ubiegłych spowodowany jest m.in. uruchomieniem dopłat bezpośrednich związanych z produkcją konopi, a także nowymi możliwościami zastosowania surowców z plonów konopi w sektorach poza włókienniczych tj. budownictwie, do produkcji innowacyjnych, drogich bioproduktów (medycyna, paraleki, kosmetyki). Jednak w porównaniu z innymi państwami – jako przykład wskazać można Francję, gdzie uprawa konopi włóknistych zajmuje 10 000 ha, zapewniając tym samym ponad 70% ogólnoświatowej produkcji – polska produkcja konopi włóknistych pozostaje wyjątkowo słabo rozwinięta.

W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z art. 46 ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, sejmiki województw, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego ds. zdrowia oraz ministra właściwego ds. rolnictwa określają ogólną powierzchnię przeznaczoną corocznie pod uprawy konopi włóknistych oraz rejonizację tych upraw. Jednakże według danych pochodzących z urzędów marszałkowskich, w ostatnim pięcioleciu faktyczna powierzchnia uprawy konopi włóknistych stanowiła od 8 do 31% powierzchni planowej. Jest to niezaprzeczalnie spowodowane restrykcyjnymi regulacjami prawnymi, które skutecznie zniechęcają rolników do podejmowania upraw tych roślin.

Decydującym utrudnieniem w rozwoju upraw konopi włóknistych w Polsce jest konieczność uzyskania zezwolenia przez rolnika na ich uprawę. Z informacji uzyskanych z Instytutu Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w Poznaniu wynika, że trzykrotne zwiększenie przez Instytut arealu konopi nasiennych wymagało pozyskania ok. 100 kontrahentów w całej Polsce, a jednocześnie przygotowania i wysłania ok. 100 pism do gmin z zawiadomieniem do 31 grudnia roku poprzedzającego rok uprawy o zamiarze uprawy konopi na ich terenie, tak by gminy mogły wystąpić do Marszałków Województw o rejonizację upraw konopi w tym terminie. W krajach sąsiednich (Niemcy, Czechy) takich wymogów nie ma, a rolnicy są jedynie zobligowani do poinformowania odpowiednich organów o faktycznej powierzchni upraw konopi włóknistych.

Jednocześnie warto zwrócić uwagę na fakt, że zarówno w Polsce jak i w całej Unii Europejskiej możliwa jest uprawa wyłącznie odmian konopi znajdujących się we Wspólnotowym Katalogu Roślin Uprawnych, które spełniają wymagania prawne umożliwiające ich uprawę. W szczególności w Katalogu znajdują się wyłącznie odmiany, w których zawartość substancji halucynogennych nie przekracza bezpiecznej wartości 0,2% w suchej masie ziela (kwiatostanu). W ocenie projektodawców pozostałe wymogi dotyczące uprawy konopi włóknistych tj. potwierdzenie zakupu nasion do siewu z legalnego źródła fakturą zakupu oraz zachowanie etykiet z opakowań nasion jest wystarczające by ustalić, że konopie uprawiane przez rolnika są konopiami włóknistymi zawierającymi bezpieczną, zgodną z przepisami zawartość substancji halucynogennych. Weryfikację w zakresie uprawy przez rolników wyłącznie konopi

włóknistych umożliwia również corocznie przeprowadzana przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wyrwykowa kontrola zawartości substancji halucynogennych w konopiach.

Za liberalizacją przepisów dotyczących dopuszczalności uprawy konopi włóknistych przemawiają nie tylko względy gospodarcze, ale również sytuacja ekonomiczna rolników. Wskazać należy, że rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno i rozporządzenie Komisji (WE) nr 507/2008 z dnia 06 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno wprowadzają pomoc finansową w ramach wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej dla przetwórców wpisanych do rejestru uznanych pierwszych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno. Rozporządzenia te szczegółowo określają przesłanki, które należy spełnić, aby takową pomoc otrzymać. W 2015 r. płatność bezpośrednia do powierzchni uprawy konopi włóknistych, kwalifikującej się do przyznania jednolitej płatności obszarowej, wyniosła 200 euro na hektar. Jednocześnie badania wskazują, że uprawa konopi włóknistych może dawać dwukrotnie wyższy zysk z 1 ha niż inne uprawy. Z raportu przeprowadzonego przez Wielkopolską Izbę Rolniczą „Konopie – nowe perspektywy” wynika, że koszty materiałów, nawożenia, ochrony roślin, pracy itp. wynoszą około 4840 złotych na 1 ha upraw konopi włóknistych. Z kolei przychód z ziarna wraz z dopłatą bezpośrednią oraz płatnością za uprawę konopi wynosi ponad 8860 złotych z 1 ha, co oznacza, że z 1 ha uprawy konopi włóknistych rolnik może zyskać ponad 4 tys. złotych. Szerokie spektrum możliwości zastosowania tych roślin daje gwarancję ich zbytu, a stosunkowo niewielki nakład środków i pracy potrzebny do ich uprawy czyni te uprawy dla rolników atrakcyjnymi i opłacalnymi, w szczególności dla małych i średnich gospodarstw rolnych, które przeważają w strukturze agrarnej naszego kraju.

Warto zauważyć, że projektowana ustawa wyznacza cele tożsame z tymi, które zostały zawarte w uchwale Nr 171/2017 Rady Ministrów z dnia 27 października 2017 r. w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą "Odbudowa i zrównoważony rozwój produkcji oraz przetwórstwa naturalnych surowców włóknistych dla potrzeb rolnictwa i gospodarki". W programie wskazano, iż: *program wieloletni „Odbudowa i zrównoważony rozwój produkcji oraz przetwórstwa naturalnych surowców włóknistych dla potrzeb rolnictwa i gospodarki” zakłada działania wspierające odbudowę krajowego arealu upraw roślin włóknistych oraz produkcji zwierzęcej na włókna naturalne*. Projektowana ustawa może stanowić jeden ze sposobów wsparcia rozwoju produkcji naturalnych surowców włóknistych jakim są konopie włókniste poprzez odbiurokratyzowanie procedur związanych z uzyskaniem zezwolenia na uprawę roślin, co ułatwi i zachęci rolników do uprawy konopi włóknistych.

Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii ogranicza możliwość prowadzenia upraw konopi włóknistych wyłącznie do potrzeb przemysłu włókienniczego, chemicznego, celulozowo-papierniczego, spożywczego, kosmetycznego, farmaceutycznego, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa. Tymczasem konopie

włókniste mają szerokie zastosowanie w wielu dziedzinach życia. Jak wskazano we wspomnianej uchwale Rady Ministrów z dnia 27 października 2017 r. "Odbudowa i zrównoważony rozwój produkcji oraz przetwórstwa naturalnych surowców włóknistych dla potrzeb rolnictwa i gospodarki" - „Wyniki licznych badań naukowych dowodzą, że produkty uboczne z przerobu lnu i konopi włóknistych takie jak kwiatostany, nasiona, plewy, paździerz, są wartościowym źródłem bioaktywnych związków i substancji, w tym nienasyconych kwasów tłuszczowych omega 3 i omega 6, aminokwasów, witamin i śluzów roślinnych, suplementów paszowych i surowcem do wytwarzania ekologicznych kompozytów. (...) Kannabinoidy otrzymane z kwiatostanów wiech konopnych stają się surowcem do wytwarzania wartościowych leków. Dodatkowo biomasa z roślin włóknistych wykorzystywana na cele energetyczne może przyczynić się do wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju”. Ponadto „Wyniki badań Instytutu Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w Poznaniu, wskazują, że konopie włókniste posiadając jedne z najwyższych właściwości fitoremediacyjnych, nadają się do oczyszczania gleb zdegradowanych przez przemysł wydobywczy i metalurgiczny. Należy podkreślić fakt, że uprawa konopi włóknistych, jako roślin fitosanitarnych, posiadających właściwości allelopatyczne, hamuje nadmierny rozwój roślin niepożądanych, często będących chwastami, powstrzymuje rozwój chorób i szkodników roślin. Jako przykład można podać politykę rolną Kanady, która ze względu na wzbogacenie płodozmianów i właściwości fitosanitarne zezwala na uprawę konopi włóknistych bez ograniczeń, rozwija produkcję i przetwórstwo konopi włóknistych, realizując w prowincji Alberta projekt konopny pod tytułem „Alberta Farmfrom Fabric to Fuctional Clothing”.

Olej i nasiona konopi są niezwykle cenione ze względu na dużą wartość odżywczą, można z nich wykonać olej, słodycze, chleb, masło, wykorzystać jako paszę, a nasiona jako karmę dla ptaków. Konopie można również wykorzystać również do wyrobu tkanin, a następnie uszycia ubrań (które są lekkie, przewiewne, a zarazem wytrzymałe) nie tylko w skali przemysłowej, ale również we własnym gospodarstwie rolnym. Niegdyś w polskich domach powszechne było przędzenie i tkanie ubrań (również z konopi) dziś, przy odradzających się tradycjach ludowych i powrocie do folkloru, a także ożywieniu uniwersytetów ludowych zdumienie wśród obywateli budzą restrykcje związane z ograniczonym zakresem dopuszczalności ich zastosowania. W związku z powyższym projektodawcy proponują rozszerzenie zakresu celów upraw konopi włóknistych poprzez wprowadzenie możliwości wykorzystania konopi włóknistych w gospodarstwie rolnym oraz szeroko określając możliwość przeznaczenia konopi włóknistych na cele przemysłowe (w szczególności: energetyczne, włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa), pozostawiając otwarty katalog możliwych zastosowań.

Projektodawcy proponują wprowadzenie systemu nadzoru upraw konopi włóknistych polegający na zgłoszeniu odpowiednim organom planowanej uprawy konopi włóknistych w celach informacyjnych oraz kontrolnych. Zgłoszenie miejsca oraz wielkości prowadzonej uprawy, które to dane będą następnie publikowane na stronie internetowej właściwego urzędu stanowią wystarczające informacje, które

umożliwią sprawowanie kontroli nad uprawami konopi włóknistych, a przy tym nie spowodują nadmiernych i nieuzasadnionych trudności dla rolników związanych z rozpoczęciem prowadzenia upraw konopi włóknistych.

Jednocześnie zmiana art. 49 ust. 1 ma na celu wyłączenie jednostek naukowych oraz Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych z obowiązku uzyskania zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego na uprawę konopi włóknistych. Z uwagi na działalność naukową oraz badawczą wskazanych instytutów, wielość możliwych zastosowań konopi włóknistych oraz potrzebę dalszych badań w tym kierunku, a także bezpieczeństwo konopi włóknistych dla zdrowia i życia ludzi nie ma uzasadnienia dla konieczności uzyskiwania zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego na ich uprawę.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. przyjmuje postanowienia Jednolitej konwencji o środkach odurzających sporządzonej dnia 30 marca 1961 r. w Nowym Jorku, którą Polska notyfikowała dnia 31 lipca 1961 r. Jednakże, wspomniana konwencja, na mocy art. 28 ust. 2, nie ma zastosowania do roślin konopi uprawianej wyłącznie w celach przemysłowych (włókno i nasiona) lub w celach ogrodniczych, a więc również postanowienia dotyczące systemu kontroli przewidziane w art. 23 w zw. z art. 28 ust. 1 konwencji nie mają zastosowania do roślin konopi uprawianych w celach przemysłowych, a tak rygorystyczne podejście do uprawy tej rośliny w obowiązującym stanie prawnym jest bezcelowe i nieuzasadnione.

Niniejsza ustawa przyczyni się do powstania dochodowej branży rolnej, co przełoży się na zwiększenie wpływów do budżetu państwa (podatki PIT, CIT, VAT) spowodowane rozwojem produkcji, handlu i przetwórstwa konopi włóknistych.

Niniejsza ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

065824 Warszawa, 17 lipca 2018 r.

BAS-WAPM-1761/18

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Jarosław Sachajko)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030; dalej: ustawa).

Nowelizacja dotyczy uprawy konopi włóknistych. Zgodnie z definicją legalną zawartą w ustawie konopiami włóknistymi są rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa L.*), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,20% w przeliczeniu na suchą masę (art. 4 pkt 5 ustawy).

Projekt znacząco rozszerza katalog celów uprawy konopi włóknistych (zmieniany art. 45 ust. 3 ustawy). Nowelizacja przewiduje, że uprawa konopi włóknistych będzie mogła być prowadzona w celu wykorzystania w gospodarstwie rolnym oraz na cele przemysłowe (w szczególności: energetyczne, włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa). Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym uprawa konopi włóknistych może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu włókienniczego, chemicznego, celulozowo-papierniczego, spożywczego, kosmetycznego, farmaceutycznego, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa.

Proponowana ustawa istotnie modyfikuje przesłanki warunkujące uprawę konopi włóknistych (zmieniany art. 46 ust. 2). Uprawa będzie mogła być prowadzona na podstawie zgłoszenia, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie. Wspomniany przepis w obowiązującym brzmieniu stanowi, że uprawa konopi włóknistych może być prowadzona na określonej powierzchni, w wyznaczonych rejonach, na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie oraz dodatkowo na podstawie umowy kontraktacji lub zobowiązania do przetworzenia konopi włóknistych we własnym zakresie (przy zachowaniu ustawowych warunków dla umowy kontraktacji, bądź zobowiązania).

Szczegółowe warunki, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie uprawy konopi określono w dodawanym art. 47a ustawy. Na podstawie tego przepisu zamiar uprawy konopi włóknistych, realizowanej w dopuszczalnych ustawowo celach, wnioskodawca zgłasza na piśmie opatrzonym własnoręcznym podpisem lub w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce położenia uprawy. Zgłoszenie powinno zawierać informację na temat: odmiany uprawianej konopi; powierzchni uprawy; numeru działki ewidencyjnej, na której będzie prowadzona uprawa; zakresu i celu podejmowanej działalności; zobowiązania do przekazywania na żądanie organu właściwego informacji dotyczących zakresu i celu prowadzonej działalności.

Projekt przewiduje ponadto uchylenie szczegółowych przepisów dotyczących skupu konopi włóknistych przez określone podmioty (uchylany pkt 2 w art. 46 ust. 4 ustawy) oraz wydawania zezwoleń na uprawę konopi włóknistych (zmieniany art. 47 ustawy).

Projekt zawiera przepis przejściowy, określający, że zezwolenia na uprawę konopi włóknistych wydane przed dniem wejścia w życie nowelizacji obowiązują przez czas, na jaki zostały wydane, niezależnie od jej przepisów (art. 2 projektu).

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

2.1. W prawie Unii Europejskiej występują przepisy, które dotyczą uprawy i obrotu konopiami włóknistymi.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG)

nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007¹ (dalej: rozporządzenie (UE) nr 1308/2013) określa wybrane zasady dotyczące obrotu produktami rolnymi, do których zaliczono konopie siewne (*Cannabis sativa L.*) – kod CN 5302 i nasiona konopi innych niż do siewu – kod CN 1207 99 91. W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 przewidziano m.in. reguły liczenia lat gospodarczych dla tych produktów (art. 6) oraz warunki które należy spełnić przywożąc konopie do Unii (art. 189). Szczegółowe normy dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz do Unii nasion odmian konopi przeznaczonych do siewu (kod CN 1207 99 20), konopi siewnych, surowych lub roszonych (kod CN 5302 10 00) oraz nasion konopi innych niż do siewu (kod CN 1207 99 91) zostały zawarte w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1237 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zasad dotyczących zwalniania i przepadku zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do takich pozwoleń, zmieniającym rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001, (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 951/2006, (WE) nr 341/2007 i (WE) nr 382/2008 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 376/2008 i (WE) nr 507/2008².

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009³ (dalej: rozporządzenie (UE) nr 1307/2013) wskazano zasady przyznawania świadczeń finansowych dla rolników uprawiających konopie, których odmiany zawierają maksymalnie 0,2% tetrahydrokanabinolu (art. 32 ust. 6). Świadczenia obejmują w szczególności roczne płatności (art. 32) oraz wsparcie związane z produkcją konopi (art. 52 i n.). Na potrzeby rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 szczególne zasady określania zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w odmianach konopi uregulowano w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia⁴ (art. 9, 37, 53, załącznik III rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014).

¹ Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, s. 671, ze zm.

² Dz. Urz. UE L 206 z 30.7.2016, s. 1.

³ Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, s. 865, ze zm.

⁴ Dz. Urz. UE L 181 z 20.6.2014, s. 1, ze zm.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁵ (dalej: rozporządzenie (UE) nr 1306/2013) określa m.in. systemy zarządzania i kontroli, które mają być wprowadzone przez państwa członkowskie na potrzeby realizacji Wspólnej Polityki Rolnej (art. 1 lit. c tego aktu). Na podstawie wspomnianego rozporządzenia (m.in. art. 62 ust. 2 lit. e rozporządzenia (UE) nr 1306/2013) przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności⁶ (dalej: rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014). Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 zawiera przepisy określające szczególne środki kontroli i metody określania poziomu tetrahydrokanabinolu w konopi (w szczególności art. 17, 30, 36, 40a tego aktu). Na potrzeby systemów pomocy obszarowej wspomniane regulacje określają m.in. wysokość udziału próby kontrolnej wszystkich obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi (uzależniając wysokość minimalnego poziomu kontroli od tego czy państwa członkowskie wprowadziły system wcześniejszej zgody na uprawę konopi).

2.2. Zasady notyfikowania w prawie UE projektowanych przepisów technicznych zostały określone w dyrektywie (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁷ (dalej: dyrektywa (UE) 2015/1535).

Ogólna reguła ustanawiająca wymóg notyfikacji została zawarta w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2015/1535. Zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji wszelkie projekty przepisów technicznych, z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej, w którym to przypadku wystarczająca jest informacja dotycząca odpowiedniej normy. Państwa członkowskie przekazują Komisji także uzasadnienie konieczności przyjęcia takich przepisów technicznych, jeżeli uzasadnienie to nie zostało wyraźnie ujęte w projekcie. Wyjątki od tego obowiązku zostały określone enumeratywnie w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2015/1535 i dotyczą m.in. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich lub dobrowolnych porozumień, dzięki którym państwa członkowskie przestrzegają wiążących aktów prawnych

⁵ Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, s. 549, ze zm..

⁶ Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 69, ze zm.

⁷ Dz. Urz. UE L 241 z 17.9.2015, s. 1.

Unii, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług (art. 7 ust. 1 lit. a) lub wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług w Unii (art. 7 ust. 1 lit. b).

W art. 1 dyrektywy 2015/1535 zawarto definicje legalne pojęć, o których mowa w przywołanym art. 5 ust. 1. Projekt przepisów technicznych oznacza w szczególności tekst specyfikacji technicznej opracowany w celu ustanowienia jej lub doprowadzenia do jej ustanowienia jako przepisów technicznych, a który znajduje się na etapie przygotowania, na którym mogą zostać wprowadzone zasadnicze zmiany (art. 1 ust. 1 lit. g dyrektywy (UE) 2015/1535). Przepisy techniczne na gruncie tej dyrektywy oznaczają specyfikacje techniczne, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, *de jure* lub *de facto*, w przypadku wprowadzenia do obrotu, jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich, zakazujące produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania produktu (art. 1 ust. 1 lit. f dyrektywy (UE) 2015/1535).

Definicja pojęcia specyfikacja techniczna została określona w art. 1 ust. 1 lit. c dyrektywy (UE) 2015/1535. Zgodnie z tym przepisem oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, który opisuje wymagane cechy produktu, takie jak: poziom jakości, wydajności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności. W akapicie drugim przywołanego przepisu wskazano wprost, że termin specyfikacja techniczna obejmuje także metody produkcji oraz przetwórstwa stosowane w stosunku do produktów rolnych, zgodnie z art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Produktami rolnymi, w rozumieniu przywołanego przepisu TfUE, są płody ziemi, produkty pochodzące z hodowli i rybołówstwa, jak również produkty pierwszego przetworzenia, które pozostają w bezpośrednim związku z tymi produktami.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Projekt zawiera przepisy określające warunki uprawy konopi włóknistych, których spełnienie umożliwia ubieganie się o świadczenia finansowe dla rolników na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 i rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013. Dotyczy to uprawy konopi z gatunku konopi siewnych (*Cannabis sativa L.*), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,20% (zgodnie z art. 4 pkt 5 ustawy).

Przepisy projektu ustawy, odnoszące się do uprawy konopi włóknistych, nie naruszają wskazanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

3.2. Projekt ustawy podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie (UE) 2015/1535. Należy w szczególności zwrócić uwagę na proponowane przepisy określające zasady prowadzenia uprawy konopi włóknistych (m.in. projektowane art. 46 ust. 2 ustawy). Te przepisy spełniają kryteria specyfikacji technicznych określonych w art. 1 ust. 1 lit. c dyrektywy (UE) 2015/1535. Odpowiadają wskazanym w tym przepisie metodom produkcji stosowanym w odniesieniu do produktów rolnych, zgodnie z art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W związku z tym, że proponowane przepisy nie mieszczą się w żadnym z wyjątków stosowania dyrektywy (UE) 2015/1535 określonych w jej art. 7 ust. 1, znajduje do nich zastosowanie wymóg notyfikacji w trybie art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy, zawierający przepisy techniczne, wymaga notyfikacji zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2015/1535.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 17 lipca 2018 r.

BAS-WAPM-1762/18

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jarosław Sachajko) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030; dalej: ustawa).

Nowelizacja dotyczy uprawy konopi włóknistych. Zgodnie z definicją legalną zawartą w ustawie konopiami włóknistymi są rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa L.*), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,20% w przeliczeniu na suchą masę (art. 4 pkt 5 ustawy).

Projekt znacząco rozszerza katalog celów uprawy konopi włóknistych (zmieniany art. 45 ust. 3 ustawy). Nowelizacja przewiduje, że uprawa konopi włóknistych będzie mogła być prowadzona w celu wykorzystania w gospodarstwie rolnym oraz na cele przemysłowe (w szczególności: energetyczne, włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa). Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym uprawa konopi włóknistych może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu włókienniczego, chemicznego, celulozowo-papierniczego, spożywczego, kosmetycznego, farmaceutycznego, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa.

Proponowana ustawa istotnie modyfikuje przesłanki warunkujące uprawę konopi włóknistych (zmieniany art. 46 ust. 2). Uprawa będzie mogła być prowadzona na podstawie zgłoszenia, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie. Wspomniany przepis w obowiązującym brzmieniu stanowi, że uprawa konopi włóknistych może być prowadzona na określonej powierzchni, w wyznaczonych rejonach, na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie oraz dodatkowo

na podstawie umowy kontraktacji lub zobowiązania do przetworzenia konopi włóknistych we własnym zakresie (przy zachowaniu ustawowych warunków dla umowy kontraktacji, bądź zobowiązania).

Szczegółowe warunki, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie uprawy konopi określono w dodawanym art. 47a ustawy. Na podstawie tego przepisu zamiar uprawy konopi włóknistych, realizowanej w dopuszczalnych ustawowo celach, wnioskodawca zgłasza na piśmie opatrzonym własnoręcznym podpisem lub w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce położenia uprawy. Zgłoszenie powinno zawierać informację na temat: odmiany uprawianej konopi; powierzchni uprawy; numeru działki ewidencyjnej, na której będzie prowadzona uprawa; zakresu i celu podejmowanej działalności; zobowiązania do przekazywania na żądanie organu właściwego informacji dotyczących zakresu i celu prowadzonej działalności.

Projekt przewiduje ponadto uchylenie szczegółowych przepisów dotyczących skupu konopi włóknistych przez określone podmioty (uchylany pkt 2 w art. 46 ust. 4 ustawy) oraz wydawania zezwoleń na uprawę konopi włóknistych (zmieniany art. 47 ustawy).

Projekt nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt



KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

00-515 Warszawa, ul. Żurawia 24 lok. 15 tel./fax (22) 821-92-65

e-mail: sekretariat@krir.pl

Biuro zamiejscowe i adres do korespondencji: Parzniew, ul. Przyszłości 5,

05-804 Pruszków

www.krir.pl

KRIR/kp/w/ 9/11 /18

Warszawa, 2018-08-13

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu .. 16.08.2018 r.

Pan
Adam Podgórski
Zastępca
Szeffa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo znak GMS-WP-173-207/18 dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przedstawia opinie samorządu rolniczego w tej sprawie

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie złagodzeń odnośnie wymaganych pozwoleń na uprawę odmian konopi, w których zawartość substancji halucynogennych nie przekracza wartości 0,2% w suchej masie. Ograniczenie wymagań przy uprawie tej rośliny pozwoli na zwiększenie jej powierzchni uprawy w Polsce. Uprawa konopi włóknistych to dla małych oraz średnich rolników może być atrakcyjnym i opłacalnym rozwiązaniem, mogącym zwiększyć wielkość ekonomiczną gospodarstwa.

Wobec powyższego, jako przedstawiciele samorządu rolniczego popierając proponowane zmiany, liczymy na wprowadzenie ww. zmian w ustawie.

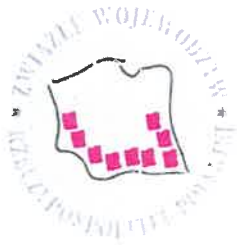
Pozostaję z poważaniem

PREZES
KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH
WIKTOR SZMULEWICZ

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu .. 16.08.2018 r.



Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 6 sierpnia 2018 r.

ZW/0714/159/18

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu : 13.08.2018 .

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Pracownicy Biura Młodzieży,

w odpowiedzi na pismo z dnia 17 lipca 2018 r. w sprawie przedłożenia uwag do poselskiego projektu ustawy - o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (MK-020-1038/18), w załączeniu przekazujemy opinie otrzymane z województw: lubuskiego, podkarpackiego i zachodniopomorskiego.

z wyrazami szacunku

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Lubuskie

Urząd Marszałkowski
Województwa Lubuskiego

ul. Podgórze 7
65-057 Zielona Góra
tel. +48/68/456 52 00 / fax. +48/68/456 52 96
www.lubuskie.pl

Zielona Góra, 25 lipca 2018 r.

DW.1.040.6.2016

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor
Biura Związku Województw RP

Kierowniku Państwowej Dyrekcji

W odpowiedzi na e-mail z dnia 24 lipca 2018 r., w sprawie poselskiego projektu ustawy – zmiany ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uprzejmie informuję, że Departament Rolnictwa, Zasobów Naturalnych, Rybactwa i Rozwoju Wsi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze - nie wnosi uwag w przedmiotowej sprawie.

2 powtórze

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Wojciech Kozłowski
Dyrektor Departamentu
Rolnictwa, Zasobów Naturalnych,
Rybactwa i Rozwoju Wsi



**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

OZ-II.9070.14.2018.GG

Rzeszów, 2018 - 07 - 26

**Szanowny Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw
Rzeczpospolitej Polskiej
w Warszawie**

W nawiązaniu do pisma z 25 lipca 2018 r. informuję, że nie wnoszę uwag do „Poselskiego projektu ustawy - o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Kukiz'15)“.

Uważam, że znajdujące się w przedmiotowym projekcie ustawy rozwiązania legislacyjne liberalizujące przepisy dotyczące uprawy konopi włóknistych, w których zawartość substancji halucynogennych nie przekracza bezpiecznej wartości 0,2% są w pełni uzasadnione.

Zwiększenie areалу upraw konopi włóknistych miałyby wpływ na rozwój wielu sektorów gospodarki, zwiększyłyby dochody producentów rolnych oraz dochody budżetu państwa (podatki PIT, CIT, VAT).

Uwzględniając wielowymiarowe korzyści z tytułu rozwoju produkcji, handlu i przetwórstwa konopi włóknistych oraz zgodność proponowanych rozwiązań legislacyjnych z podpisanymi przez Polskę konwencjami i prawem Unii Europejskiej proponowane zmiany w ustawie są celowe i uzasadnione.

ZUA MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Stanisław Kuczyński
CZŁONEK ZARZĄDU





WICEMARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA
ZACHODNIOPOMORSKIEGO

WWS.I.0821.4.2018

Szczecin, dnia 30 lipca 2018 r.

Pan

Bogdan Ciepiewski

Dyrektor Biura Związku Województw
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Dyrektorze

Opiniuję pozytywnie projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Jednocześnie proponuję preredagowanie przepisu, o którym mowa w art.1 pkt 1 powołanej ustawy. Proponuję, aby miał on brzmienie: „3. Uprawa konopi włóknistych może być prowadzona na cele przemysłowe, w szczególności: energetyczne, włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych, nasiennictwa oraz w celu wykorzystania w gospodarstwie rolnym.”

Wyakcentowanie na pierwszym miejscu celów przemysłowych wiąże się z tym, że jest to powszechniejsze wykorzystanie upraw konopi włóknistych, niż wykorzystywanie ich w gospodarstwach rolnych, które jest oczywiście ważne, ale występujące w mniejszej skali.

Z uprzejmymi pozdrowieniami

WICEMARSZAŁEK

Jarosław Rzepecki

Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego

ul. Korsarzy 34, 70-540 Szczecin, tel. (+48 91) 48 07 245, (+48 91) 48 07 301, fax (+48 91) 434 03 13
www.wzp.pl, wicemarszalek@wzp.pl



RZECZPOSPOLITA POLSKA

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

Warszawa, dnia 06.02 2019 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 07.02.2019

PK I BP 0280.190.2018

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 lipca 2018 r., nr GMS-WP-173-207/18, dotyczące *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r., poz. 1767, ze zm.) uprzejmie przedstawiam następujące uwagi do projektu.

Z uzasadnienia przedłożonego projektu *ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii* wynika, że jego zasadniczym celem jest złagodzenie rygoryzmu przepisów dotyczących uprawy konopi włóknistych. Jako dodatkowy cel regulacji wskazano możliwość, w drodze liberalizacji tych przepisów, powstania dochodowej branży rolnej, co spowoduje zwiększenie wpływów do budżetu państwa w wyniku rozwoju produkcji, handlu i przetwórstwa konopi włóknistych.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r., poz. 1030) w przepisach ogólnych określa zadania i uprawnienia organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie przeciwdziałania naruszeniom prawa dotyczącego obrotu, wytwarzania, przetwarzania, przerobu i posiadania substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii. Przeciwdziałanie narkomanii (*art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy*) realizowane jest przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej i zdrowotnej, poprzez m.in. nadzór nad uprawami roślin zawierających substancje, których używanie może prowadzić do narkomanii. Roślinami takimi (choć nie zostały w *ustawie* zaliczone do substancji odurzających lub psychotropowych) ze względu na swoje właściwości mogą być konopie włókniste, których definicję zawarto w *art. 4 pkt 5 ustawy*. Zamieszczenie w *ustawie Rozdziału 6 „Uprawa maku i konopi”* miało na celu uszczelnienie przepisów w zakresie przeciwdziałania narkomanii, poprzez wprowadzenie ograniczeń związanych z uprawą, a także określenia procedur wydawania zezwoleń przez właściwe organy uprawnione do kontroli (*druk sejmowy nr 4024, uzasadnienie projektu ustawy, Sejm IV kadencji*).

Analiza projektowanych zmian *ustawy* prowadzi do wniosku, że ich kierunek nie wzmocnia podstawowego celu jakim jest przeciwdziałanie narkomanii. Propozycje znacznego złagodzenia przepisów związanych z uprawą konopi włóknistych są niezgodne z określonymi w *ustawie* zadaniami i uprawnieniami organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie nadzoru nad uprawami roślin zawierających substancje, których używanie może prowadzić do narkomanii.

Nie kwestionując wynikającej z rozwoju technologicznego potrzeby poszerzenia celów upraw konopi włóknistych (zmiana *art. 45 ust. 3 ustawy*) należy zauważyć, że *projekt*, w odróżnieniu od aktualnie obowiązujących przepisów określających katalog zamknięty, wprowadza katalog otwarty celów przemysłowych, na potrzeby których konopie włókniste mogą być uprawiane. O zamiarze projektodawcy świadczy użycie słowa „w szczególności”, a ponadto wprowadzenie do treści *projektu* celu dodatkowego uprawy, jakim jest wykorzystanie konopi

w gospodarstwie domowym. Tak zrekonstruowany przepis zezwala na wykładnię rozszerzającą, wedle której uprawa konopi włóknistych możliwa będzie praktycznie na każdy dowolny cel.

Uwagę krytyczną o zasadniczym charakterze należy zgłosić do propozycji nowelizacji *art. 46 ust. 2 ustawy* polegającej na przyjęciu, że uprawa konopi włóknistych może być prowadzona na podstawie zgłoszenia (w miejsce zezwolenia). Dodatkowo należy zauważyć, że projekt eliminuje z treści przepisu i inne kryteria, które mogą być czynnikami kontrolnymi (nadzór) nad uprawami, w postaci kryterium określonej powierzchni i wyznaczonych rejonów, a ponadto znosi obowiązek zawarcia umowy kontraktacji zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi włóknistych lub (w miejsce tego obowiązku) złożenie zobowiązania do przetworzenia konopi włóknistych we własnym zakresie na cele określone w *art. 45 ust. 3 ustawy*.

Proponowana zmiana, szczególnie jeśli chodzi o rezygnację z instrumentu prawnego w postaci zezwolenia, czyni istotną różnicę w systemie nadzoru nad uprawami roślin. Sprawia, że uprawy konopi włóknistych mogą być prowadzone praktycznie w sposób niekontrolowany. Obecnie obowiązujące przepisy nakładają na producenta obowiązek uzyskania zezwolenia wydanego w drodze administracyjnej przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce położenia uprawy. *Art. 47 ustawy* przewiduje nie tylko warunki wydania zezwolenia na wniosek zainteresowanego, ale i również warunki odmowy wydania zezwolenia i jego cofnięcia w razie naruszenia warunków prowadzenia działalności określonych w ustawie lub w zezwoleniu.

Omawiana zmiana, której rozwinięciem jest projektowany *art. 47a. 1 ustawy*, określający elementy zgłoszenia oraz projektowana zmiana *art. 51 ustawy*, która nie przewiduje wydania nakazu zniszczenia upraw konopi włóknistych w przypadku uprawy niezgodnej z zakresem i celem podejmowanej działalności (zgłoszenie o zamiarze uprawy) lub sprzecznych z ustawą powodują, że organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego nie będą mogły zrealizować zadania przewidzianego przez ustawę, jakim jest nadzór w trybie *art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy*. Z pewnością jako wystarczającą i spełniającą cele ustawy nie można uznać,

wskazywaną przez projektodawców w uzasadnieniu, coroczną wyrywkową kontrolę Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, przeprowadzaną w celu ustalenia zawartości substancji halucynogennych w konopiach. Należy też dodać, że sprawowanie nadzoru nad uprawami konopi włóknistych, zgodnie z *art. 52* ustawy, jest wykonywane przez gminę jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.


Kolejna propozycja dotycząca zmiany treści *art. 46 ust. 4 pkt 2* ustawy, efektem której będzie możliwość prowadzenia działalności w zakresie skupu konopi włóknistych przez podmiot, który nie będzie miał prawnego obowiązku uzyskania zezwolenia marszałka województwa właściwego dla miejsca położenia uprawy, może doprowadzić do niekontrolowanego obrotu konopiami.

Należy przypomnieć, że *ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw*, która weszła w życie 1 września 2015 r., dokonała istotnych zmian, między innymi *art. 46 i 47* ustawy, które zostały uzasadnione koniecznością wdrożenia obowiązujących od dnia 1 lipca 2012 r. przepisów Unii Europejskiej w zakresie organizacji rynku konopi włóknistych. Przepis *art. 47 ust. 3a i 3b* ustawy wprowadził możliwość zastąpienia obowiązku podpisywania umowy kontraktacji pisemnym zobowiązaniem do przetworzenia konopi we własnym zakresie, co miało umożliwić jednoczesne prowadzenie przez ten sam podmiot uprawy konopi i ich przetwórstwa (*druk sejmowy nr 3107, uzasadnienie projektu ustawy, Sejm VII kadencji*). Ocena tych zmian prowadzi do wniosku, że obrót uprawami konopi włóknistych w znacznym stopniu został zliberalizowany. Tymczasem poselski *projekt*, w ramach uwolnienia upraw konopi włóknistych od rygorów prawnych zakłada uchylenie *ust. 3a i 3b w art. 47* ustawy eliminując tym samym kolejny element kontroli (nadzoru) nad uprawami, w tym zakresie sprawowany przez marszałka województwa właściwego dla miejsca położenia uprawy.

Odnosząc się do akcentowanego w uzasadnieniu *projektu* wyłączenia stosowania *Jednolitej konwencji o środkach odurzających sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.* (*Dz. U. z 1996 r., Nr 45, poz. 277*) do roślin konopi uprawianych w celach przemysłowych należy wziąć pod uwagę, że uprawa konopi włóknistych w sposób legalny (również w celach przemysłowych) możliwa jest tylko

w warunkach określonych w *ustawie*. Wspomniana konwencja na mocy *art. 28 ust. 3* uprawnia Strony do podjęcia takich kroków, jakie mogą okazać się niezbędne do zapobieżenia nadużywaniu liści roślin konopi lub nielegalnemu obrotowi tymi liśćmi. Polski ustawodawca dał temu wyraz uchwalając *ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii*, która zastąpiła ustawę regulującą problematykę związaną z przeciwdziałaniem narkomanii, uchwaloną w dniu 24 kwietnia 1997 r.

Względy gospodarcze i kryterium ekonomiczne nie mogą ograniczać zasadniczego celu ustawy jakim jest przeciwdziałanie narkomanii realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego, w drodze m.in. wykonywania nadzoru nad uprawami roślin zawierających substancje, których używanie może prowadzić do narkomanii. Z tych przyczyn rozwiązania objęte ramami przedstawionego da zaopiniowania projektu nie zasługują na akceptację.

z p.w. —

Bogdan Święczkowski



NACZELNA IZBA PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

02-757 Warszawa, ul. Pory 78, lok. 10, Tel. (22) 327 61 61, Fax. (22) 327 61 60

NIPiP-NRPIP-DM.0025.229.2018

Warszawa, dnia 20 września 2018r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu **22. 08. 2018**

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii

Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Stosowny Panu Ministrowi

W odpowiedzi na pismo nr GMS-WP-173-207/18, które wpłynęło do biura Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych w dniu 23 lipca 2018 roku, dotyczące zaopiniowania poselskiego projektu ustawy zmianie ustawy *o przeciwdziałaniu narkomanii*, uprzejmie informuję, iż Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych nie wnosi uwag do ww. projektu.

z szacunkiem Sebastian

Wiceprezes NRPIP

Sebastian

Sebastian Irzykowski



SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 22 sierpnia 2018 r.

BSA II-021-297/18

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu

23.08.2018 N.

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 lipca 2018 r., GMS-WP-173-207/18 działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2018 r. poz. 5 ze zm.) w załączeniu uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.*

Z wyrazami szacunku

SSN Józef Iwulski
Prezes Sądu Najwyższego
kierujący Izbą Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych



Opinia w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Przedłożony do zaopiniowania projekt zawiera kolejną, tj. drugą wersję poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Podkreślić należy, że Sąd Najwyższy zaopiniował już poselski projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (BSA II 021-458/16), a także jego autopoprawkę (BSA II 021-87/17). Zasadnicze zmiany w przedłożonym projekcie wynikają z wycofania się z koncepcji uprawy maku niskomorfinowego bez zezwolenia. Projektodawca proponuje zarazem, żeby znieść zasadnicze ograniczenia odnośnie do upraw konopi włóknistych, tj. ograniczyć się jedynie do procedury zawiadamiania przez plantatora o prowadzeniu uprawy.

W tym ujęciu aktualność zachowują uwagi podniesione w uprzednio zgłaszanych opiniach dotyczące konieczności określenia regulacji ochronnych upraw konopi włóknistych. Przedstawione unormowania nie przewidują bowiem praktycznie żadnych gwarancji co do należytego prowadzenia upraw. Należy podkreślić, że wprowadzenie w projektowanym art. 47a ust. 2 obowiązku podania do publicznej wiadomości przez organy administracji faktu prowadzenia upraw przez określonych plantatorów, nie rozwiązuje zasadniczych wad projektu. W dalszym ciągu system zabezpieczeń przed nielegalną uprawą konopi włóknistych będzie mieć charakter fasadowy, co w praktyce oznaczać będzie pełną możliwość uprawy konopi włóknistych bez żadnej kontroli ze strony organów państwa. Z projektu wszak jednoznacznie wynika, że wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie ma żadnych kompetencji władczych wobec podmiotu dokonującego zgłoszenia. Innymi słowy, organ administracji nie będzie miał kompetencji do kontroli jak również zakazania prowadzenia upraw konopi włóknistych czy wydania nakazu zniszczenia już istniejących upraw.

Przedstawione rozwiązanie jest zatem w dalszym ciągu dysfunkcyjne i wymaga poprawy w zakresie w jakim zapewniona będzie ochrona przed uprawą konopi włóknistych w celach niezgodnych z prawem.

Prezes

Krajowej Rady Fizjoterapeutów
Dr hab. n. med. Maciej Krawczyk

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu

01.08.2018

Warszawa, 27 lipca 2018 r.

Pan Adam Podgórski
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa

Dot. GMS-WP-173-207/18

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 17 lipca 2018 roku w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, informujemy, że Krajowa Izba Fizjoterapeutów nie ma uwag do w/w projektu.

Z poważaniem,

PREZES

Krajowej Rady Fizjoterapeutów

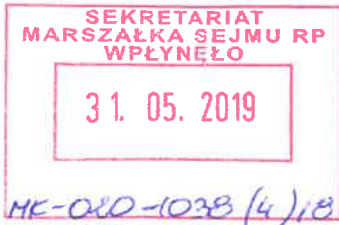

Dr hab. n. med. Maciej Krawczyk



MINISTER
PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
I TECHNOLOGII

Warszawa, 31. maja 2019 r.

DOT-IV.5116.5.2019



Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Józef Jędrzejko

w związku z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jarosław Sachajko), notyfikowanym Komisji Europejskiej 22 lutego 2019 r. pod numerem **2019/78/PL**, informuję uprzejmie, że wyznaczony przez KE zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2015/1535/UE¹ **okres obowiązkowego wstrzymania procedury legislacyjnej** – tzw. *standstill* – **upłynął 23 maja 2019 r.** W okresie tym do projektu nie zostały zgłoszone żadne opinie szczegółowe ani komentarze.

Jednocześnie informuję uprzejmie, że jeżeli po dokonaniu notyfikacji do projektu zostaną wprowadzone istotne zmiany, a w szczególności jeżeli zostaną dodane lub zaostrzone specyfikacje techniczne lub inne wymagania, albo też przyspieszony zostanie termin ich wprowadzenia, projekt taki podlega ponownie notyfikacji (art. 5 ust. 1 akapit 3 dyrektywy).

Zakończenie procedury notyfikacji następuje poprzez przekazanie Komisji Europejskiej ostatecznego tekstu aktu prawnego (art. 5 ust. 3 dyrektywy). Dlatego proszę o przesłanie ostatecznego tekstu (w wersji PDF oraz WORD) na adres: notyfikacjaPL@mpit.gov.pl niezwłocznie po jego opublikowaniu. Zgodnie z art. 9 dyrektywy przy ogłaszaniu aktu prawnego zawierającego przepisy techniczne należy zamieścić informację o dokonaniu jego notyfikacji z odniesieniem się do dyrektywy ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

Z wyrazami szacunku

Marcin Orlępa
z up.
MINISTER
Marcin Orlępa
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii

¹ Dyrektywa 2015/1535/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednoliczenie) zastąpiła dyrektywę 98/34/WE (opublikowana w Dz. Urz. UE L 241 z dnia 19.09.2015).

